

קונטרס

מקור מים חיים

בענין מלך המשיח וחיייו הנצחיים לאור
תורת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הקו המנחה של קונטרס זה הינו – מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א למערכת:

ב"ה, י"ב אייר, תשי"ג
ברוקלין.

שלום וברכה!

... וכאן מקום אתי להערה כללית, אשר אף כי מכל
אנ"ש ובפרט מעסקני הציבור שביניהם, דורשים תקיפות
בעמדה חזקה - א שטארקען שטעל - להגן על התורה
ומצוה בכלל וחסידות בפרט בכל מקום שהם, אבל תמיד
בכל זמן ובכל מקום יש להבחין ולהבדיל בזה בין הענינים
שכנגדם צריך להתקומם, ובין האנשים שעמהם צריכים
להתנהג בדרכי נועם ודרכי שלום, היינו - אף במקום
שמוכרח לחוות דיעה גלוי נגד איזה ענין, צריך להזהר בזה
ככל האפשרי עד קצה האחרון מלפגוע בכבודו של מי
שהוא, ומלבד שידוע מרז"ל יתמו חטאים ולא חוטאים,
הנה זה תועלת בהמלחמה ומקרב הנצחון של הענין עליו
מגינים ונלחמים, כיון שהצד השני רואה בעליל שאין כאן
כוונה למעט בדמות אישים, נאר מען מיינט דעם אמת,
ובוודאי האריכות בזה אך למותר, כי הענין ברור למדי.

בברכת הצלחה בעבודתו בקדש ואשר תהי' הצלחה
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

מצו"פ הקונטרס שהו"ל לל"ג בעומר הבע"ל שבטח
יזכה בתוכנו את הרבים.

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
חלק ד' ע' רמא אגרת ב'קג)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב"ה.

מבוא

ענין 'מלך המשיח וחיייו הנצחיים' הינו ענין רחב, אך זכינו לריבוי מקומות בהם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מתייחס לנושא בצורה ברורה.

בזמן האחרון, התפרסם קונטרס בענין מלך המשיח בשם "כבר אנש אתה" – קונטרס המכיל בתוכו סיכום של תוכן רב בעניני המשיח וזהותו.

קונטרס "מקור מים חיים"¹ נכתב באופן כזה שהינו כעין 'הוספה' לקונטרס הנ"ל, אך גם קובע ברכה כשלעצמו.

קונטרס זה אף סודר ועומד בעימוד הקונטרס הנ"ל, בכדי להקל על הלומד למצוא ההוספות בנקל.

ההוספות הינם מדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, אשר באם בקונטרס הנ"ל נכתבה סוגיית מלך המשיח ע"פ שאר ספרים (עם טעימות מתורתו הק'), הנה בקונטרס זה הובאו דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – "מקור מים חיים" – בשלימותם, ואף תיקונים לדברים אשר אינם כדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

כגון נושא "חי וקיים" אשר נכתב בצורה המשתמעת לשני פנים. וע"כ באנו בזאת לדייק ולהבהיר את דעתו הק' והברורה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנושא, מלך המשיח בכלל ו'חי וקיים' בפרט.

קובץ זה אינו מתיימר להציג, להביא ולמצות את כל הביאורים, הדיונים והשיטות השונות בסוגיות אלו, אלא מטרתו להוסיף ולבאר את שיטתו הברורה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנושא המשיח ונצחיות חייו.

אך בזה יש להרחיב ולהקדים יסוד חשוב:

נושא חשוב ועיקרי – מעיקרי האמונה – כעין זה, שכל תורת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלאה בו – מאמרים, שיחות והתוועדויות, אגרות קודש, ועוד.

הרי שדווקא בגלל חשיבותו של נושא זה, עלולים לטעות בו, כאותם אלו שכתוצאה מקושי הגלות – העלם והסתר – דחושך כפול ומכופל, הסבירו ענינים אלו אשר אינם 'כפשוטו' ואשר משיח יכול להיות אדם ש"כבר בא ומת" (רח"ל), ומביאים סמך לכך מכמה דיוקים ו"הווא אמינא" וכיוצ"ב.

(1) ירמיה ב יג.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ולכן יש להדגיש ולהבהיר: בעניינים אלו, כמו כל ספק בחיינו, יש ללכת אחר ההלכה הפסוקה בנדרון. ובאם אינו ברור דבר ההלכה, "אין לך אלא שופט שבדורך" – דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – הברורים ביותר ובריבוי מקומות מה מציאות מלך המשיח "בימינו אלה".

ואף שישנם מדברי חז"ל גמ' ומדרשים, הנה כל אלו ידועים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א² שפסק ש"בימינו אלה נשמה בגוף באופן נצחי", הרי לאחר דברי בן עמרם, אין אחד יכול לאחוז בידו שיטה אחרת בנושא.

אמנם כל המובא בגמ' ומדרשים וכיוצ"ב שמתיישב עם דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בוודאי שניתן להביאם ולבאר הדברים על פיהם.

וגם כאשר מדברים רק על "כיהודה ועוד לקרא" כ"ז הוא בנוסף ל"קרא", ובפרט שכאשר אלו דברים מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הדבר יכול להראות לאלו ש"בחיכה יתהלכו"³ כיצד "מתוק האור לעיניים ומרפא לנפש" – תורת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – ולקרבם לעבודת ה' אמיתית.

ויה"ר שיקויים "ואת והב בסופה" – נעשים אוהבים זל"ז, והרי המלך הינו "לב כל קהל ישראל", ועל ידי קבלת מלכותו מתאחדים כל בני"י – בביאת מלכנו משיחנו – ותכף ומי"ד ממ"ש.

סדר ההצעה להוספות בקונטרס דלקמן:

- א. דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הרמב"ם בהלכות א' וד'.
- ד. סימני המשיח ע"פ שיטת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.
- ה. תיקון פירושים משונים בחייו הנצחיים של מלך המשיח, וביאורים נוספים.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המערכת

להערות והארות:

Livein770forever@gmail.com

(2) ע"ד דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (ו' תשרי תשכ"ז): "ומה שמביאים את דברי הירושלמי. הרי בוודאי ידע הרמב"ם ע"ד הירושלמי".
(3) הקדמת המלקט, תניא.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משיח חייב להיות אדם גשמי בעולם הזה

בפרק זה התבאר אשר לשיטת הרמב"ם בהלכות מלכים פי"א ה"א משיח הוא אדם בשר ודם. ולהעיר, שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מציין עובדה זו (שמשיח חייב להיות בשר ודם בעולם הזה), גם מדברי הרמב"ם בה"ד.

ונראה להוסיף ולציין כמה מדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנדרון:

וזה"ק⁴: "כולל – חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "יעמוד מלך מבית דוד כו", בשר ודם בעוה"ז הגשמי, אשר, "כל מי שאינו מאמין בו, או שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו . . בדברי הנביאים . . כל הספרים מלאים בדבר זה" (כפס"ד הרמב"ם).

ובעוד מקום⁵: "בנוגע למשיח מתכוונים בפשטות: שלא כדעת הטועים המרוממים את משיח ואומרים שמשיח כל כך נעלה עד שאינו בשר ודם כלל ובכלל אינו "נברא", אלא מצב שיהיה בעולם, אבל לומר שהגאולה תהי' קשורה עם בשר ודם – מסתבר להם שלא בשביל זה תהי' קדושתו של משיח, אבל הרמב"ם אומר דברים ברורים בתור פס"ד, אשר מי שאינו מודה במשיח, הרי הוא נעמד כנגד כל הנביאים, כנגד כל התורה שבעל-פה וכנגד תורה שבכתב, ומוסיף הרמב"ם שמשיח יהי' איש בשר ודם, ומפרט לאיזה משפחה יתייחס, מה ילמד, כיצד יתנהג ומה יעשה . . אבל זה לא רק מצב רוחני וכו', אלא כפי שהרמב"ם אומר – מתכוונים לזה בפשטות. וכנ"ל שהרמב"ם אומר שזהו עיקר ביהדות עיקר באמונה".

ובעוד מקום⁶: "ופס"ד ברור ברמב"ם שכל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) מלך מבית דוד וכו' (נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי) . . לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו".

ובעוד מקום⁷: "הרי משיח צריך להיות דווקא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, "מן הארץ", כמבואר ברמב"ם הלכות מלכים ומלחמותיהם ומלך המשיח".

ובעוד מקום⁸: "אזי, כאשר הוא יחפוץ בכך באמת, ויתכון לזה בפשטות ללא שום פשט'לאך אלא פשוט בגשמיות: שיבוא משיח – יהודי, נשמה בגוף, כפי שהרמב"ם אומר שמשיח יהיה יהודי הוגה בתורה".

(4) התוועדויות תשמ"ו ח"א ע' 343.

(5) כ"ף מנחם אב תשל"ו – בלתי מוגה.

(6) התוועדויות תשמ"ו ח"א ע' 155.

(7) שיחות קודש תשנ"ב ח"א ע' 318.

(8) אחש"פ תשט"ז (תרגום משיחות קודש תשט"ז ע' 227).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ובעוד מקום⁹: "שיבא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה, הנה המלך המשיח, בשר ודם, כפסק דין הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל".

ובעוד מקום¹⁰: "ומיד זוכים ל"מראה באצבעו ואומר זה": הנה מנחם משיח צדקיננו, מלך בן דוד, שבא בתור בשר ודם, ועוסק בתורה "כדוד אביו", ומנהיג כל העולם, עד ש"ניצח כל האומות" כולם, ואז כל העולם מכריז שזהו "משיח וודאי!".

ובעוד מקום¹¹: "ופסק הרמב"ם . . וז"ל: "יעמוד מלך מבית דוד..." הנה ברור פסק תורתנו בהגאולה והתחלתה, היינו שצ"ל איש כפשוטו ברמ"ח אברים והוגה בתורת ה' ולוחם מלחמת ה', והוא יתחיל בהפצת התורה והרמת קרנה ואח"כ יקבץ הגלויות וכו' וכו'".

ובעוד מקום¹²: "והעיקר, שע"י זה נעשה התגלות וביאת משיח צדקנו ועד כפשוטו ממש, נשמה בגוף, "מלך מבית דוד" כו'".

ובעוד מקום¹³: "על-פי-זה מובן מדוע יש במשיח עצמו (גם) הגדר של שליח, שמתבטא בחיבור ויחוד שני ענינים (יחוד מ"ה וב"ן): מציאות לעצמו, כביכול, של נשמה בגוף, בשר ודם, [כפס"ד הרמב"ם שמשיח הוא מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כו', ו"לחום מלחמת ה'", דבר המוכיח שהוא נמצא בעולם שבו קיימים מנגדים, שמשום כך הוא צריך לנהל מלחמה - וינצח"]".

ובעוד מקום¹⁴: "כלומר, לא רק "רוחו של מלך המשיח", אלא באופן ד"יעמוד מלך מבית דוד כו'", נשמה המלוכשת בגוף גשמי, בעוה"ז הגשמי כפשוטו . . כשם שמשיח צדקנו יהיה נשמה בגוף דווקא".

מסקנת העניין: הרמב"ם פוסק אשר משיח חייב להיות בשר ודם, נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי. האומר ההיפך, כופר בכל התורה כולה.

ד

הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח אינו רק 'ראוי להיות משיח, אלא 'בחזקת משיח'

הסימן הראשון: "יעמוד מלך"

נכתב והתבאר שאין הפירוש למלך עם גדרים הלכתיים לכל דבר. ולהעיר, שמאחר ונכתבו דברי (והוכחות) כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, יותר מתאים לציין זאת בשם כ"ק

(9) התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 497.

(10) דברי משיח תשמ"ט ח"ה ע' 50.

(11) אג"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ו אגרת א'תרמ.

(12) 'דבר מלכות' תולדות ס"ב (סה"ש

(13) 'דבר מלכות' חיי שרה ס"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 107).

(14) ליל שמח"ת תשמ"ו (התוועדויות ח"א ע' 356).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שהרי כבר אמרו חז"ל "כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם"¹⁵, ובפרט שהצגת הוכחה ללא מקור תורני מהווה 'חלישות' בכח השאלה (ב"מושכל ראשון").

ונביא דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנושא הנ"ל¹⁶: "עכצ"ל שמ"ש "יעמוד מלך" אין הכוונה שבשעת העמידה תכף יש לו דין מלך ע"פ ב"ד של ע' ונביא, וע"ד ראיית הרמב"ם. . . אין הדבר כך שהרי רע"ק אמר על בן כוזיבא המלך שהוא המלך המשיח, (ולא הי' שם נביא וכו') – כ"א ע"ד שכתב על בן כוזיבא המלך".

וכן הוא באגרות קודש חכ"ט ע' נב, ע"ש.

כמו"כ, על המצוטט מהמנ"ח (מצווה קז) נראה לציין את דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנושא, וזלה"ק¹⁷: "אצל מלכי בית דוד, כיון שיש אצלם כתר מלכות, שכח המלוכה מוטבע בעצם נפשם. . . כי כתר מלכות של מלכי בית דוד הוא עצם אחד, וי"ל שהוא עצם כח המלוכה, שלמעלה מהתחלקות". ע"ש.

הסימן השלישי – "הוגה בתורה":

הובאו סדרות הספרים אשר ישנם לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א והוזכרו סדרות הספרים "לקוטי שיחות", "אגרות קודש", וככל הנראה אגב זריזותי לא הוזכרו מאמרי דא"ח הרבים של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (למע' מאלף וחמש מאות מאמרים), אשר הם עובדת היותו 'נשיא הדור', והחידוש שהתחדש בדורות האחרונים¹⁸ (עיין לקו"ש חלק ט"ו פ' נח).

ובנוגע לאופן ה"הוגה בתורה" של מלך המשיח, נכתב שם אשר אין הכוונה ללימוד תורה בסיסי.

ולהעיר שכן היא שיטתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א¹⁹: "מהתנאים דמלך המשיח הוא, שיהי' "הוגה בתורה". . . כי הכח לגאול את ישראל מגלות הוא בהגיעה בתורה, "הוגה בתורה", שכל מציאותו היא מציאות התורה, שקדמה לעולם".

וכן²⁰: "שהדבר הראשון שצריך להיות הוא "הוגה בתורה". . . ולא מספיק שהוא ירשם לחוג לתנ"ך... ואח"כ יכולים להיות כל שאר הענינים שבהמשך דברי הרמב"ם שם".

הסימן החמישי – "יכוף כל ישראל":

על אופן ה"ויכוף" של מלך המשיח נכתב אשר כפי' זו אינה בכח ובזרוע. הובאו גם מקורות מהש"ס לכפי' בדברים.

(15) ועיין לקו"ש כי תשא תשנ"ב.

(16) לקו"ש ח"ח ע' 361 הערה ד"ה יעמוד מלך, וכן לקו"ש חכ"ג ע' 179 שוה"ג הב' להע' 59. ההדגשים במקור.

(17) לקו"ש ח"ל חיי שרה ג'.

(18) ניתן גם לציין לסדרת הספרים "דברי משיח" כ"ז כרכים.

(19) לקו"ש ויגש תנש"א (חל"ה). וראה גם לקו"ש ח"ח ע' 358; 362, ועוד. (וכן הוא בנוגע ל"עוסק במצוות" – באופן של 'עסק').

(20) ש"פ בראשית (התוועדות ב') ה'תשל"א – בלתי מוגה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ולהעיר מדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א²¹: "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" – משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם במקום כלשהו חסר בלימוד התורה וקיום המצוות – הוא ימסור את עצמו כדי לחזק זאת.

וזה צריך להיות באופן ד"ויכוף", כלומר – אודות מי שייך בכלל לדון אם הוא משיח, רק על אחד כזה שכאשר יבוא אדם ויאמר שברצונו להתנהג באופן אחר (מדרך התורה והמצוות) ושלא יתערבו בחייו הפרטיים – הוא (המשיח) לא יתחשב בזה, אלא "ויכוף" – יכריחו ללמוד תורה ולקיים מצוות, אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שאלו הם דרכי התורה, אבל באופן ד"ויכוף" – לא לבקש תחילה רשיון (מאדם הנ"ל) ואח"כ לומר לו: הקשב, אולי תועיל לעשות כך וכך... אכן כך יש לומר בתחילה, אך אם זה לא מועיל – צריך להיות "ויכוף". וכל זמן שסימנים אלו לא התקיימו, דבר ברור הוא שעדיין אין זה משיח. "עכלה"ק.

ובעוד מקום²²: "אלא יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", באם הוא יראה במקום כלשהו שיש פרצה הוא יתקנה ויחזקה... וכל זה עוד בזמן הגלות".

ובעוד מקום²³: "כאן הרמב"ם מדבר אודות משיח, הוא אומר "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה". ולכאורה קשה, הרי הגמ' אומרת שהדור של משיח יהי' או כולו זכאי או כולו חייב, וא"כ ממה נפשך לא שייך בזה עניין הכפי'. . . אלא העניין הוא כפי שהרבי נ"ע כותב במכתב . . . שישנם שתי תקופות – דוד ובן דוד: דוד זהו כבר הגילוי של משיח . . . ובן דוד הוא זמן מוקדם יותר, שבו עדיין לא יהי' גילוי זה, וכיון שעוד יהי' העלם, לכן יהיו תערובות טוב ורע. ובמילא יובן מה שהרמב"ם אומר שמשיח יכוף כו' – היות ומה שכתוב כולו זכאי או כולו חייב, מוסב על המדריגה השני' (דוד), שאז יהי' כבר לאחר הבירור ואכן לא יהי' שייך עניין של כפי', משא"כ הזמן הראשון של בן דוד, עליו אומר הרמב"ם שמשיח יכוף, משום שאז יהיו עוד תערובות ומשיח יכוף כו'.

. . . ענין הכפי' של משיח – אין הכוונה כפי' בשוט דווקא, אלא תיתכן גם כפי' בדברים. ויתירה מזו: אפשר לדבר במקום אחר לגמרי, ואעפ"כ זה יפעל גם על אחד שלא שמע מאומה שע"י הדיבורים כופים אותו ומורידים אצלו את האונס של היצר הרע כנ"ל".

הסימן השישי – "וילחם מלחמות ה'":

הובא פירוש אשר אין הכוונה למלחמות כפשוטם, מאחר ומלך המשיח בזמן הגלות לא ילחם מלחמת עמלק²⁴, ז' עממין או אף מלחמת רשות.

ולהעיר, אשר ישנו דיוק מאת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אשר הלשון "מלחמות ה'" שכתב הרמב"ם בהלכות מלכים, מעידות שהכוונה לא למלחמות רגילות, וזלה"ק²⁵: "יש לומר הדיוק בלשון הרמב"ם שמשיח צדקנו "ילחום מלחמות ה' וינצח" (א) שינהל מלחמות יהודיים ("אידישע מלחמות"), שהם המלחמות של השם, (ב) וע"י עזרתו של השם ית' יהי' ה"וינצח"..."

(21) ו' תשרי ה'תשכ"ז – בלתי מוגה (ע"פ סרט הקלטה).

(22) ש"פ בראשית (התוועדות ב') תשל"א – בלתי מוגה.

(23) ש"פ דברים תשט"ו – בלתי מוגה.

(24) אך עיין שיחת ש"פ תצווה תשמ"ז.

(25) לקו"ש חכ"ד ע' 19 והע' 58.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ובעוד מקום²⁶: "כאשר הרמב"ם מדבר אודות סדר התגלות משיח, הוא מפרט בזה כמה וכמה סימנים [אשר לא מוצאים במקום אחר שיאמר כל כך הרבה סימנים]: תחילה יעשה עבודתו בדרכי נועם ובדרכי שלום אך אח"כ "יכוף כל ישראל". ממשיך הרמב"ם, "וילחום מלחמות ה'": כאשר אומרים "מלחמה" סתם הרי הכוונה למלחמת הארץ, אך כאן קורא הרמב"ם למלחמה זו "מלחמת ה'" – וצריך להבין: מדוע כאן מדייק לומר "מלחמת ה'" (ובפרט שלהלן לגבי מלחמת גוג ומגוג מזכיר "מלחמה" סתם)?

והביאור בזה: הדיוק ב"מלחמת ה'" הוא, שמלחמה זו אינה בגלל שהמשיח מעוניין בשטח זה או אחר, אלא מה שנוגע לו הוא מלחמת ה'. . . לאחר שא"י נמצאת כבר ביד ישראל אסור לתת ממנה לגוי משום "לא תחנם". . . וזה מה שהרמב"ם אומר "וילחם מלחמת ה'", כי למשיח נוגע מה שהקב"ה אומר, ומאחר שהקב"ה נתן זאת ליהודים ו"דבר אלוקינו יקום לעולם".

מסקנת העניין: מלך המשיח עצמו מסביר מדוע הוא המלך המשיח.

ה

האם מראה עינינו בג' תמוז תשנ"ד מצדיק התחמקות ובריחה מאמירת ופרסום האמת האלוקית?

הובאו התבטאויות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ – אשר הינו "חי בגשמיות", ואף הוזכר בתואר 'שליט"א' לאחר הסתלקותו.

נכתב שכן הוא עוד בדברי הגמ' על מספר צדיקים כגון יעקב אבינו, רבי יהודה הנשיא וכו', אשר הינם חיים בגוף לאחר הסתלקותם, ואף שלעובדה זו ישנה השלכה הלכתית.

ויותר מכך נכתב אשר ישנו חידוש ביעקב אבינו על שאר הצדיקים.

אך דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א²⁷ אשר בימינו אלה "ישנה מציאותו של משה גואל אחרון הוא גואל אחרון" נשמה בגוף באופן נצחי", הובאו לא כיסוד, אלא רק כ'תירוץ' מדוע להמשיך לכתוב גם היום (...) את התואר 'שליט"א'²⁸.

אך יש לתקן ולהבהיר אשר דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אינם כשאר ההתבטאויות על צדיקים שחיים באופנים מסויימים לאחר מיתתם (אלא כפשוטו ממשי), מכמה טעמים: הא' – מאחר וכל הציטוטים הנ"ל נאמרו או נכתבו על הצדיקים לאחר מיתתם הפשוטה, ואז מגיעים חז"ל (- התורה) ומגלים לנו רובד נוסף (מעלה נוספת) בהסתלקות הצדיק שהיא אינה הסתלקות רגילה (ויש להם אופני חיות מסויימים).

(26) ש"פ ראה מבה"ח אלול תשל"ה – בלתי מוגה.

(27) ש"פ האזינו תש"נ (דברי משיח תש"נ ח"א ע' 53).

(28) ולפלא שאע"פ שנכתב מדוע לכתוב 'שליט"א', לא הוזכר (למעט פעם א') התואר 'שליט"א' על כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משא"כ דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אשר נכתבו כעובדה פשוטה שתהי' (ולא כגילוי מילתא למפרע), ובמילא חל על דברים אלו (דברי התורה) תוקף גם על מציאות העולם, וכדלקמן.

והב' – אשר בצדיקים שחיים גופא, ישנו חידוש מסויים בכל אחד מהם, (כמוזכר שם. כמו ביעקב אבינו על פני שאר הצדיקים), וגם בדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ישנו חידוש על פני יעקב אבינו, כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ וכו'.

וכפי שמוסבר בכמה מקומות מהו החידוש של מלך המשיח על פני שאר הצדיקים, אך בכדי להבין זאת יש להקדים (בקצרה) מדוע ישנם צדיקים שחיים אף לאחר פטירתם²⁹:

"על זמן בריאת העולם ארז"ל "עולם על מילואו נברא", היינו שכאשר נברא העולם היו כל עניניו בשלימותם". שלימות זו התבטאה – בין השאר – בכך שלאדם הראשון, ולבני האדם היה היתכנות לחיים נצחיים. "אלא שאח"כ ע"י חטא עה"ד, "שבא נחש על חווה הטיל בא זוהמא", וירד האדם (והעולם) משלימותו וממעלתו. "ויותר מזה, והוא העיקר: נעשה הפרדה בין אלוקות לעולם. ונגזרה הגזירה "אל עפר באת ואל עפר תשוב".

ואז התחיל לקרות השינוי: ולאחרי שהעולם והאדם היו במצב של טומאה וזוהמא, הגיע "הזמן דמ"ת, שאז נתעלו מירידתן, כי "ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן", ושוב באה ירידה אח"כ ע"י חטא העגל שאז חזרה זוהמתן"³⁰.

"בנוגע למדרגתם של בנ"י והעולם, הרי לע"ל יקויים מ"ש "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" ו"בלע המוות לנצח וגו'", והיינו שענין הטומא והזוהמא יועבר לגמרי, והיינו שהעולם עצמו מצד ענינו הוא יתברר ויזדכך ולכן גם הגילוי (והעליה) שיבוא ע"י זה יתגלה ויחדור בעולם באופן של "לנצח".

כלומר, בגאולה – מאחר שהעולם עצמו יזדכך – האלוקות תחדור בעולם, ובמילא לאחר שיתוקן חטא עה"ד לא יהי' יותר ענינים של רע ובכללם (ועיקרם) המוות.

ובסגנון תורת החסידות: מאז מ"ת, מטרת עבודת בנ"י בעולם הינה להוריד שוב את השכינה למטה, אך באופן נצחי. וכדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ב"דבר מלכות" בא, וזלה"ק³¹:

"הכוונה דגאולת מצרים היא – מתן תורה, כפי שאמר הקב"ה למשה מיד בתחילת שליחותו: "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה". החידוש דמתן תורה הוא – נתינת התורה והמצוות למטה לבנ"י נשמות בגופים, בכדי שיוכלו למלא את תכלית וכוונת בריאת כל העולם: נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים, שבמדידה וההגבלה וההעלם והסתר דנשמה בגוף בתחתונים, יהי' גילוי העצמות, (כביכול) כמו אדם הנמצא בגילוי בכל עצמותו בדירתו הפרטית (ומכ"ש בנוגע להקב"ה, בורא העולם ומנהיגו), כפי שיתבצע בשלימות הגילוי בגאולה האמיתית והשלימה (ומעין זה הי' במתן תורה), כמ"ש "ולא יכנף עוד מורידך", הוא יהי' בדירתו בגלוי בלי שום לבושים, אפילו בלי הלבושים הכי עליונים (כנף העליון).

(29) הציטוטים הינם מלקו"ש שמות ב' ח"א, ההדגשים במקור. ועיי' לקו"ש חכ"ד תצא, ועוד.

(30) וראה לקו"ש חל"ג חוקת ב'.

(31) סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 284.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

וכידוע, שקודם מתן תורה, היתה ה"גזירה" בין עליונים ותחתונים, שעליונים לא ירדו למטה ותחתונים לא יעלו למעלה, ובמתן תורה נעשה ביטול הגזירה, הנתינת כח להמשיך בתחתונים את הגילוי דעליונים, עד לדרגות הכי נעלות באלקות, עד דעצמות ומהות, כך שהגוף הגשמי בעולם הזה הגשמי יהי' קדוש, עד לדירה לו יתברך – עד שבכל העולם מתגלה ש"ישראל וקוב"ה כולא חד". עכ"ל.³²

מטרת העבודה בזמן הגלות הינה הורדת השכינה למטה בארץ³² – תיקון חטא עה"ד – כנ"ל.

ובפרטיות יותר: תהליך זיכוך העולם (חיבור אלוקות וגשמיות – הגאולה האמיתית והשלמה) נעשה שלב אחר שלב. ובכל שלב התבטא זה באופן גשמי בפועל.

כלומר, כל הצדיקים שהיה להם יסוד וקשר לגאולה (– תיקון חטא עה"ד), ופעלו דברים משמעותיים בנוגע לביאת המשיח, נשארו חיים בגשמיות – באופנים מסוימים – ועל הסדר³³:

שרה אימנו: על פטירת שרה אימנו אומר רש"י³⁴: "ובת עשרים כבת שבע ליופי" וע"ז אומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א³⁵ אשר בשרה אימנו הי' נצחיות מסוימת שהתבטאה בגשמיות, שאפי' בהיותה בת מאה, הגוף לא הושפע מהזקנה.

והסיבה לכך מביא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "ע"י כך שהעדר השינוי אינו מצד הנשמה, אלא גם מצד הגוף עצמו, כאשר הגוף חש בכל פרטיו, שכל מטרתו היא לבטא את מעלת הנשמה, כפי שהיא בלתי מוגבלת ויכולה להתחבר אפי' לגוף גשמי, שהוא מטבעו משתנה ונפסד. אז העדר השינוי הוא מושלם ביותר, כי הגוף עצמו מבטא שרצונו הפנימי הוא דווקא ליישם את ה"כלי גבול" של העדר השינוי של הנשמה – שאי ההשתנות של הנשמה תשפיע גם עליו".

כלומר, אצל שרה אימנו הגוף התחיל לחוש שהוא אינו מנגד לאלוקות – לנשמה – ולכן נשאר בשלימות מסוימת.

וכפי שמובא ששרה אימנו הינה תיקון של (ענין מ)חטא עה"ד³⁶: "והתיקון על חטא עה"ד (ענין ההרגשה) נעשה ע"י שרה דוקא [כמבואר בקבלה ששרה תיקנה מה שקלקלה חוה], דשרה היא בחי' מלכות [שלכן נקראת שרה מלשון שררה], ענין הביטול, ולכן על ידה דוקא נעשה התיקון, שמחה שבבחי' ביטול".

לפי הנ"ל יוצא, שמאחר ושרה תיקנה ענין בחטא עה"ד – פעלה חיבור בין אלוקות לגשמיות – בין נשמה לגוף, השפיע זה בגשמיות שגופה לא השתנה מחמת זקנה.

(32) וראה מאמר "באתי לגני" תשי"א (סה"מ באתי לגני ע' א).

(33) להלן נביא (על הסדר) רק מהצדיקים העיקריים המוזכרים בחז"ל או בדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

(34) פ' חיי שרה פרק כג, פסוק א.

(35) לקו"ש ח"ה חיי שרה א'.

(36) ד"ה "ויהיו חיי שרה" תשמ"א (סה"מ מלוקט ח"ב, ע' קמח).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

יעקב אבינו: על יעקב אבינו אמרו חז"ל³⁷ "יעקב אבינו לא מת". ומוסבר בכמה מקומות אשר יעקב אבינו פעל לתיקון העולם בשלימות³⁸, ואף הביא את העולם למצב של גאולה³⁹: "שפרשיות וישלח וישב הם בגמר עבודת הבירורים (הן הבירורים דלבן והן הבירורים דעשו), ועד כדי כך שיעקב מוכן כבר להמעמד ומצב דימות המשיח, שלכן:

(א) "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר", ששלח להודיעו ש"נגמר ונשלם. . בתכלית השלימות. . הבחי' ומדרגות. . כולם נתבררו ונתקנו כו'", והגיע הזמן לילך יחדיו להגאולה, "אבוא אל אדוני שעיר", כמו "בימי המשיח, שנאמר (בסיום וחזרתם ההפטר דפרשת וישלח) ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה", (ב) "וישב יעקב", "ביקש יעקב לישוב בשלוח" – וישב בשלוח בפועל עד שקפץ עליו רוגזו של יוסף, ועוה"פ בשלוח בארץ מצרים (קל"א – קמ"ז לחייו), ועד דזמן קיום היעוד דה"שלוה" האמיתית שבימות המשיח, שאז יהי' שלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי", כפי שמבאר אדמו"ר האמצעי שאמיתות השלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי" יהי' בימות המשיח (באופן נעלה יותר אפילו מכמו שהי' בזמן דוד ושלמה)."

כלומר, יעקב אבינו הביא את העולם למצב של גאולה – בירור ותיקון המידות כולם, ולכן פעל זה ש"חי הוא לעולם". וכמו מפשט הגמרא שם, שאומרת "ועתה אל תירא עבדי יעקב כי הנני מושיעך מרחוק" – "כדי לגאול את בניו לעיניו" – פסוק הקשור ושייך לגאולה.

משה רבינו: אף על משה רבינו אמרו חז"ל⁴⁰ "לא מת משה", ולמשה רבינו יש קשר הדוק לגאולה מאחר ולכל לראש "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – וכפי שאומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א⁴¹ אשר נשמת משה רבינו תתלבש במלך המשיח, הנה עם כל זה משה רבינו עצמו פעל לביטול בפועל של הגזירה ד"עליונים לא ירדו לתחתונים" וכו', ובלשונו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "ואח"כ עמדו ז' צדיקים והורידו השכינה למטה. . עד כי משה שהוא השביעי (וכל השביעין חביבין) הרידו למטה בארץ. דעיקר ענין ההמשכה הוא ע"י משה, שהרי משה דוקא הרידו למטה בארץ".

וגם כאן ישנו הקשר והשייכות (כמובן) לחטא עה"ד: "דכשם שבענין הסילוק מלמטלמ"ע הרי העיקר הוא בחטא עה"ד שנסתלק מהארץ כנ"ל, הנה כמו"כ הוא בענין ההמשכה מלמעלה למטה, עיקר ענין ההמשכה הוא למטה בארץ דוקא. . וזה נעשה ע"י משה דוקא"⁴².

(37) גמ' תענית דף ה', ע"ב.

(38) בענין תיקון 'תוהו' ו'תיקון'. וראה לקו"ש ח"א ע' 68 ואילך; 'דבר מלכות' ויצא ס"י (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 143), ועוד.

(39) 'דבר מלכות' וישלח ס"י (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 161), ועוד.

(40) גמ' מס' סוטה דף יג ע"ב.

(41) לקו"ש ויגש תנש"א (חל"ה), הערה 6.

(42) בענין ה'שביעין' גופא, מביא ה'רבנו בחיי' (בספרו חובת הלבבות), אשר (ע"ד הנ"ל) שמי שיש לו שייכות למספר שבע – שביעי חי לנצח, החל מחנוך שהי' שביעי, ומשה רבינו, ודוד מלך ישראל. ולהעיר, שאף כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הינו שביעי.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כלומר, משה תיקן את חטא עה"ד – הוריד את השכינה חזרה "למטה בארץ"⁴³ ולכן הוא חי בגופו.⁴⁴

דוד המלך: אמרו חז"ל⁴⁵ "דוד מלך ישראל חי וקיים" וגם בדוד המלך מוצאים אנו קשר ישיר לתיקון חטא עה"ד.

מסופר בנביא⁴⁶ אשר דוד המלך ראה את 'בת שבע' ורצה לקחתה לו לאשה, ולאחר שביקש שיביאה אליו נודע לו שהיא נשואה ל'אוריה החתי' (אשת איש), ובכל זאת נשאה דוד, ואף דאג, שבדרך לא דרך ימות בעלה – אוריה, במלחמה. על מקרה זה אמרו חז"ל⁴⁷ "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה". ויש להבין, איך המעשים הנ"ל (נשיאת אשת איש, והריגת אוריה החתי) אינם חטא.

המטרה בהבאת סוגייה זו, היא בכדי להראות את הקשר ההדוק בין דוד המלך לאדה"ר וחטא עה"ד, ומכיון שכך, לא תוזכר ה'שקלא וטריא' המובאת הן במפרשי הפשט בנביא, והן בגמ' בנוגע לעצם הסברת אי חטאו של דוד המלך, אלא להביא מחז"ל המפרשים ומסבירים זאת בעומק יותר – בסוד הגלגולים – הקשר בין חטא עה"ד לדוד המלך.

מסבירים חכמי הקבלה⁴⁸ אשר לאחר גזירת הקב"ה לא לאכול מעה"ד, רצה הנחש – הס"מ – לישא את חווה לפני בעלה – אדה"ר, ובגלל זה החטיאה, שיהיה כח לס"מ לישא אותה ובמילא לקלקלה, ובכך הטיל בה זוהמא.

לאחר חטא עה"ד, מסבירים המפרשים, אדם הראשון חזר והתגלגל⁴⁹ בדוד המלך כדי לתקן את נשמתו, חוה חזרה והתגלגלה בבת שבע, והנחש הקדמון חזר והתגלגל באוריה החתי⁵⁰. ומכיון שכך, לא קרב אוריה אל בת שבע כלל במשך כל ימיהם יחד.

ולכן רצה דוד לישא את בת שבע, כי ראה ברוח קודשו שהיא שייכת אליו, שהרי היא 'חוה' והוא 'אדה"ר', וראה שממנה עתיד לצאת שלמה המלך, וכל שלשלת המלכים עד המשיח⁵¹.

(43) וראה לקו"ש חל"ג חוקת, ששם מוסבר שמ"ת הי' שלימות (עד כדי כך שהיו חיים נצחיים) אך לא באופן נצחי (ולכן יכלו לקלקל שוב בחטא העגל).

(44) בנוגע לאופן החיות של יעקב ומשה ראה לקו"ש חכ"ו שמות.

(45) גמ' מס' ר"ה דף כה ע"א.

(46) שמואל ב' פרק י"א, פסוקים ב-כו.

(47) גמ' מס' שבת דף נו ע"א בשם ר' יוחנן, ובעוד מקומות.

(48) 'שפתי כהן עה"ת' פרשת חיי שרה; 'ארבע חרשים' פרק יב; כסא דוד דף כה; ספר הליקוטים להאריז"ל פ' שמות; של"ה פ' בחוקותי ד"ה והנה חוה חטאה, ועוד. ראה גם פ"י רש"י מס' סוטה דף ט ע"ב "כאשר השיאני" לשון נשואין.

(49) חסד לאברהם מעין רביעי עין יעקב נהר נח; ארץ החיים על התהילים יח, ה ד"ה אפפוני חבלי מות; מדבר קדמות להחיד"א מערכת ב אות יח ערך בת שבע; יוסף תהילות מזמור קיח; אור החמה על הזוהר פ' וישלח דף קסח ע"א; ספר 'הפליאה' דף ס' ע"ב טור א; 'עץ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל, ועוד.

(50) ספר הגלגולים להאריז"ל פרק 62; 'ארץ החיים' על התהילים פ"ח; מדרש אליהו דרוש ב'; תורת חיים על הש"ס מס' סנהדרין דף קז ע"א; בן יהוידע בגמ' סנהדרין דף ע' ע"ב; מחשוף הלבן לר' יעקב אבוחצירא פ' ויחי דף כ ע"א, ועוד.

(51) ספר הפליאה, מחשוף הלבן וארץ החיים הנ"ל; פוקד עקרים דף י"ז ע"ב ד"ה וקיום העולם, ועוד. שזהו מה שאמרו רז"ל (גמ' סנהדרין דף קז ע"א) ראוי היתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית, שרומז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ואז כשראה דוד המלך את אוריה החתי הכירו שהוא הנחש אשר פיתה את חווה אשתו לכן לקח את בת שבע אשתו של אוריה ותיקן בזה את מה שחטא הנחש כלפיו והיה בזה מדה כנגד מדה. ולכן גם הרגו דוד המלך מאחר והוא הסית את חווה לעבוד ע"ז – שאמר לה "והייתם כאלוקים" – אז הרגו מכוח דין "מסית" לע"ז⁵².

מכל הנ"ל אנו רואים את הקשר ההדוק של דוד בתיקון חטא עה"ד שנוגע למשיח שהרי ע"י לקיחת בת שבע – חווה והריגת אוריה – הנחש משם דווקא מגיע המשיח.

ובמילא מובן הסיבה ש"דוד מלך ישראל חי וקיים" מאחר ופעל לתיקון חטא עה"ד. ובפרט שמלך המשיח הינו "מבית דוד ומזרע שלמה" – קשר ישיר לגאולה האמיתית והשלימה⁵³.

ר' יהודה הנשיא: אומרת הגמ'⁵⁴: "כל בי שמי שיהיה אתי לביתה" ר' יהודה הנשיא הגיע לעשות קידוש והוציא את הרבים ידי חובתן. וכן אמרו עליו⁵⁵: "כל האומר רבי מת ידקן בחרב".

וגם ברבינו הקדוש מצינו קשר ישיר לגאולה כפי שהעידו עליו תלמידיו "אי מן חייא הוא ודאי היינו רבינו הקדוש"⁵⁶, "אם משיח מאותן שחיין עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש".

אליהו הנביא: "ענינו של אליהו הנביא"⁵⁷ הוא לבוא לברית מילה, לבוא בליל פסח, להציל את רב המנונא סבא. ואף ישנם פעמים שבעקבות כך הוא מתלבש בגוף⁵⁸.

ושייכותו לגאולה כמבואר אשר "כן ענינו למסור שליחויות לרבנן, ואחרון אחרון חביב: קודם ביאת המשיח – לקרב את הלבבות ולבשר שהמשיח עומד לבוא. גם דברים אלה הם בגופו, כפי שהמסקנה הכרחית מכך שבש"ס נקשר ענין זה לדין איסור תחומין בשבת⁵⁹".

האר"י ז"ל: פעמים רבות נקרא האר"י ז"ל בשם 'האר"י החי', וי"ל שזהו מאחר וגם לו הי' שייכות מיוחדת לגאולה – גילה את תורת הקבלה לכל – "מותר ומצווה לגלות זאת החכמה", ובכך פעל משמעותית בנוגע להבאת הגאולה שתלויה בגילוי סודות התורה.

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ: ידועים שלל הביטויים שהתבטא⁶⁰ כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מו"ח – כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ – שאף לאחר הסתלקותו הינו "חי בגשמיות וכו'".

על כך שהם היו קשורים כבר אז – אדה"ר וחווה (פלח הרימון אופן שלושה עשר; תורת חיים על הגמ' שם).

(52) ספר הפליאה ופלח הרימון הנ"ל. וכן בספר שכחת הלקט ערך דוד אות כא, ועוד.

(53) ובכלל כתוב בריבוי מקומות אשר הלשון "חי וקיים" שנאמרה על דוד המלך הולכת על חיו הנצחיים של משיח, ומהם: ספר המאמרים עזר"ת; מאמרי אדמו"ר נביאים ישעי' ע' ס-סא; עו; סה"ש תורת שלום ע' 117; תורת חיים פ' ויחי קו ע"א; מאמרי אדמו"ר האמצעי קונטרסים ע' שנב; מאמרי אדמו"ר האמצעי במדבר – חוקת, ועוד. וכן הרבה מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

(54) כתובות דף קג ע"א.

(55) כתובות קד ע"א.

(56) סנהדרין צח ע"ב.

(57) ראה ד"ה אז ישיר ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ע' 58); ד"ה זכרנו ה' תש"א. הציטוטים הינם מהוספות ללקו"ש חלק ב' י"ג שבט.

(58) כגון להציל את רב המנונא סבא.

(59) עירובין מג, א.

(60) ש"פ זכור תש"י; יו"ד אדר תש"י; אחש"פ תש"י, ועוד.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כדמיון משה שהיה גואל ראשון" ובמילא מסתבר לומר שגם המשיח יהיה הראשון שבו יתקיים חיבור ה"אלוקות וגשמיות" – נשמה בגוף – ועוד קודם הגאולה. (כמו שהיה עם משה רבינו).

אמנם יסוד זה (בנוסף ללימוד בסברא) מוצאים אנו גם בספרים הקדושים:

ד"ה "על שלושה דברים" תשי"ד⁶⁶: "וכמשנת"ל שבמשיח יהי' החיבור דמעלה ומטה, ועל ידו יומשך זה בכל העולם, שיהי' "ומלאה הארץ דעה את הוי", שגם הארץ הגשמיית . . תיהי' מלאה דיעה את הוי".

"דבר מלכות" חיי שרה⁶⁷: "על-פי זה מובן מדוע יש במשיח עצמו (גם) הגדר של שליח, שמתבטא בחיבור ויחוד שני ענינים (יחוד מ"ה וב"ן): מציאות לעצמו, כביכול, של נשמה בגוף, בשר ודם, [כפס"ד הרמב"ם שמושיח הוא מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כו", ו"ילחום מלחמת ה'", דבר המוכיח שהוא נמצא בעולם שבו קיימים מנגדים, שמושם כך הוא צריך לנהל מלחמה – וינצח"], יחד עם זאת – שלוחו של אדם (העליון) כמותו ממש.

שכן בכדי לפעול את יחוד הנשמה והגוף בישראל (ע"י "יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה"), ויחוד הרוחניות והגשמיות בעולם, צריכים להיות בו עצמו שני הענינים והתאחדותם יחדיו". עכלה"ק.

ממקורות אלו אנו רואים בבירור שהמשיח הוא זה שפועל (ועל ידו נעשה) החיבור "מעלה ומטה", "מ"ה וב"ן" – נשמה בגוף – בכל היהודים וכ"ז מתחיל ממנו. (ויש להאריך ואכ"מ).

וכמו שכתוב בלקו"ש⁶⁸ שענין זה (אשר משיח קודם הגאולה), קשור לכך שהמשיח יהי' "נשיא להם לעולם" – נצחי⁶⁹, וזלה"ק: "ולכאורה עכצ"ל שאין דוד המלך בעצמו מלך המשיח שיהי' "נשיא להם לעולם", שהרי תחילת פעולת מלך המשיח תיהי' עוד קודם הגאולה, כמבואר ברמב"ם ובודאי קודם תחיית המתים (גם דצדיקים קמים מיד, כמחז"ל משה ואהרן עמנו)".

והסיבה לכך כנ"ל, מאחר ומשיח מביא לשלימות תיקון חטא עה"ד ולכן (עוד מזמן הגלות) הוא "נשיא להם לעולם" – נשמה בגוף באופן נצחי. (אך שאר הצדיקים שלא פעלו זאת בשלימות גם אופן חיותם לא בשלימות).

וכמו"כ אנו מוצאים אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אשר אמר ברורות במאמרו הראשון⁷⁰ שמטרתו היא להוריד השכינה למטה בארץ – גאולה האמיתית והשלימה – ובמילא באדם שפועל חיבור עליונים ותחתונים בשלימות, נפעל בו החיבור "נשמה בגוף" ולנצח.

(66) סה"מ מלוקט ח"ד ע' שצא.

(67) סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 107.

(68) לקו"ש ויגש תנש"א (חל"ה) הערה 6.

(69) כדמוכח מהערה 9 שהלשון "לעולם" הולכת על משיח מאחר ומלוכה עם הפסק הייתה גם לדוד. וכן מהלך השיחה. וכן מהערה 6 גופא ששואל שם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א איך ייתכן לומר שחייב משיח נצחי הרי רואים שדוד (שנפטר) הוא יהי' המשיח, ומתוך שנשמתו תתלבש במשיח וכו'.
(70) 'באתי לגני' תשי"א.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מסקנת העניין: משיח פועל תיקון וחיבור מושלם ולכן ישנו בו חידוש ע"פ כל שאר הצדיקים וכ"ז מתחיל מזמן הגלות.

* * *

קביעת התורה במציאות העולם

נכתב שם: בכל דור הי' צדיק שראוי להיות משיח, באם יהי' הדור זכאי ועם כ"ז, כשנפטר, לא אמרו שממשיך להיות משיח וכיוצ"ב, אלא שלא הי' הדור זכאי ועברה העטרה לצדיק אחר. וא"כ אולי נאמר כן גם כאן: אולי לא הי' הדור זכאי וכתר המלוכה עבר לצדיק אחר?

הנה על עצם השאלה, כבר נכתב שם אשר דורנו זה הוא "דור אחרון לגלות ודור ראשון לגאולה", וזה בנבואה.

אך מאחר ויש כאלו השואלים ודורשים ביאור הלכתי ע"פ המאורע שאירע לעינינו, (בנוסף לכך אשר "דבר הוי' זו הלכה") אביא מספר מקורות תורניים והלכתיים כיצד יחס התורה (וההלכה) למציאות הנראית כסותרת לדברי התורה, ובהקדים:

בנוגע למציאות העולם מול התורה, ישנם כמה רבדים ודרגות: ישנם הסוברים שבמצב של 'התנגשות' בין המראה לתורה, אז בנוגע לדיני התורה יש להקשיב לתורה. כלומר, לתורה יש סמכות קביעה בנוגע לדברים הקשורים אליה, כגון הלכות, דינים, וכו'.

אך למעלה מזה יש הסוברים בפירוש אשר הדבר הכתוב בתורה משנה גם את המציאות בעולם ואפי' אם נראה הפוך, ובמילא ההנהגה צריכה להיות כפי הנכתב בתורה כי כך היא גם המציאות.

הרמב"ם: 'טרפה' מוגדרת ע"י חז"ל כבעל חיים שאינו מסוגל לחיות יותר מי"ב חודש. לכאורה הי' מתבקש שחכמי הרפואה הם שיקבעו מהי טריפה, אולם הרמב"ם פוסק באופן הכי ברור שאין הענין כך, ובלשונו⁷¹: "ואין להוסיף על טריפת אלו כלל שכל שאירע לבהמה או לחיה או לעוף חוץ מאלו שמנו חכמים הדורות הראשונים, והסכימו עליהם בבתי דיני ישראל – אפי' אפשר שתחי', ואפי' נודע לנו מדרך הרפואה שאין סופה לחיות".

"וכן אלו שמנו חכמים ואמרו שהם טריפה, אע"פ שיראה בדרכי הרפואה שבידינו שמקצתן אינן ממיתין ואפשר שתחי' מהן, אין לך אלא מה שמנו חכמים שנאמר על פי התורה אשר יורוך".

כלומר, שיטת הרמב"ם היא אשר בנוגע לדיני התורה חייבים להתנהג כפי שהתורה אומרת. (אך לא מוזכר כאן האם כך היא גם המציאות בעולם או שלפועל ההנהגה היא כפי התורה למרות המציאות).

הרשב"א: מתייחס יותר לאופן מציאות העולם⁷²: "אלא שכל מי שנקרא כדבר זה רעיון רוח ודברי הבאי שומר נפשו ירחק מהם שאין אלו אלא עוררן ותמהון לב. ואם תשוב ומה נעשה

(71) ה' שחיטה פ"י הל' י"ב-י"ג.

(72) שו"ת הרשב"א ח"א סימן צ"ח.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

וכבר ראינו בעינינו יתרת ברגל⁷³ ששהתה שנים עשר חודש. זו היא שאמר ר' יהושוע בן לוי לר' יוסי בן נהוראי על דא את סמיך? כלומר, אי אפשר. וכאילו אתה מעיד על שאי אפשר שראית אותו בעיניך. או סיבה אחרת יש. וכן בכאן אנו שואלים אותו שמעיד מאין אתה יודע ששהתה זו. שמא שכחת או שמא טעית או שמא נתחלף לך בזמן או שמא נתחלפה לך בהמה זו באחרת. . ואם יתחזק בטעותו ויאמר לא כי אהבתי דברים זרים והם אשר ראו עיניהם ואחריהם אלך. נאמר אליו להוציא לעז על דברי חכמים אי אפשר. ויבטל המעיד ואלף כיוצא בו ואל תבטל נקודה אחת ממה שהסכימו בו חכמי ישראל הקדושים הנביאים ובני הנביאים⁷⁴ ודברים שנאמרו למשה מסיני".

כלומר, בשום מצב לא נגיד אשר מראה העיניים בג' תמוז תשנ"ד ישליך לנו למעשה, שהרי זה נגד דברי חז"ל. (אלא נדחה זאת בשלל הטענות האפשריות (מעשה שטן, וכדומה) "ויבטלו המעיד ואלף כיוצא בו"(...).

רש"י: עה"פ "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל"⁷⁵ אומר רש"י: "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין".

בדברי רש"י גופא, יש שפירשו כ'העיקר שפתי חכמים' שם שכוונת רש"י לאדם הטועה במחשבתו (ולא במציאות): "אפילו אם אומר לך על ימין שאתה סבור שהוא שמאל. . שתשמע לו, ולא תתלה הטעות בו אלא כך" כלומר, מדובר פה (לשיטתו) לא על מצב עובדתי אלא על דבר שכלי.

אך הרמב"ן לעומת⁷⁶ סובר שאין זה רק מחשבת האדם 'גרידא' אלא יותר מכך: "אפילו תחשוב בלבך שהם טועים, והדבר פשוט בעיניך כאשר אתה יודע בין ימין לשמאלך, תעשה כמצוותם, ואל תאמר איך אוכל החלב הגמור הזה או אהרוג האיש הנקי הזה, אבל תאמר כך ציווה אותי האדון המצוה על המצות שאעשה בכל מצותיו אשר יורוני. . ועל משמעות דעתם נותן לי התורה אפי' יטעו. .".

כלומר, הרמב"ן סובר אשר גם אם מראה עיניך (לא רק במחשבה) סותר לתורה, עשה כדברי התורה ולא רק בנוגע לתורה אלא אף בנוגע לדרך העולם⁷⁶ ("אהרוג האיש הנקי").

לסיכום: כלל השיטות (המובאות כאן) מסכימים אשר בכל מצב בנוגע לדיני תורה מקשיבים רק לתורה. לחלק מהשיטות הדבר אף כך בפועל – במציאות העולם – והעובדה שלא ראית (או ראית הפוך) לא משנה.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: שיטתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הינה אשר לא רק שצריך להתנהג כפי שהתורה אומרת, אלא כח חכמים – כח התורה – משנה את

(73) פסול טריפה בעוף.

(74) להעיר, אשר החיים הנצחיים של משיח הינם 'נבואה' (ראה גמ' מס' סוכה דף נ"ב: "כבר התנבא עליך דוד אביך". ומצודת דוד עה"פ "חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד" – "שכן דרך הנבואה בהרבה מן המקומות"), ועוד.

(75) שופטים יז, יא.

(76) כמובא בלקו"ש חלק ה' תולדות ב' הע' "יחיי": "ועפ"ז י"ל דימין ושמאל שבנדר"ד הוא לא רק ימין ושמאל דיני התורה (ראה רמב"ן עה"ת "איך אוכל החלב כו' אהרוג האיש הנקי") כ"א גם בנוגע לטבע. ועדיין צ"ע".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המציאות, גם אם אינה היתה כזאת, וזלה"ק⁷⁷: "מאן מלכיה? – רבנן, שרבנן הם האדונים והמלכים, וכפי פסיקתם, כך היא המציאות.

כמאמר חז"ל עה"פ "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", אפי' כאשר רבנן "אומרים לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין". כלומר, אפי' ענין אשר תורת אמת מגדירה שהוא שמאל, וחז"ל אומרים על כך שהוא ימין, פוסקת התורה עצמה: "לא תסור..." – יש לשמוע להם⁷⁸.

ויש לומר, יותר מכך, שע"י כך שחכמים אומרים על שמאל שהוא ימין – הוא נעשה ימין. כאשר התורה, תורת אמת, פוסקת "לא תסור", אין הכוונה לומר שהדבר עצמו אכן נשאר "שמאל" ובכל זאת ציוותה התורה התורה שלמעשה ינהגו להיפך, כי חכמים אומרים שזה הוא "ימין", שהרי באמת לא ייתכן שתורת אמת תצווה לפעול בניגוד לאמת, אלא הכוונה היא, שלמרות שדבר זה מוגדר מצד תורת אמת "שמאל", הרי התורה עצמה העניקה לרבנן את הכח לשנות, שע"י פסקם, ישתנה הדבר שהיה, לפני פסקם, שמאל, להיות באמת "ימין".

כלומר, בנוסף למה שהסקנו לפנ"כ מדברי המפרשים, מחדש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אשר הכוונה שהמציאות בעולם שאתה רואה שהיא ימין היא באמת שמאל – בגשמיות פיזית פשוטה⁷⁹, וזהו כח של חכמים דוקא.

ואת היסודות לכך מצינו עוד בתלמוד ירושלמי: "בדומה לנאמר בתלמוד הירושלמי (גדרים פ"ו ה"ח. ועוד). עה"פ "לא אל גומר עלי", שעל ידי פסק דין של בי"ד בענין קידוש החודש ועיבור השנה משתנים הטבע והמציאות⁸⁰".

ויסוד תורני זה (הנהגה כפי התורה למרות הנראה בעולם, ושהמציאות הינה כמציאות התורה) ניתן לראות בעוד מספר מקומות: ירושלמי – כתובות פ"א ה"ב, פני משה שם, הש"ך יורה דעה סי' קפט ס"ק י"ג, רמב"ם נשים הלכות אישות פ"ב, מגיד משנה שם, וע"ז לקו"ש חלק כ"ו עמ' 61, וכן לקו"ש חלק כ"ב עמ' 235. וכן התוועדויות ה'תשמ"ז ח"א עמ' 101, ועוד.

ולכן, אלו המחפשים מקור והסבר הלכתי, הנה רואים אשר ההלכה נפסקת בהתאם לנאמר בתורה, ובמילא אין צורך ללכת לחפש הסברים שונים ומשונים הנוגדים את דברי חז"ל.

מסקנת הענין: ההלכה פוסקת שנוהגים לפי התורה. יותר מכך, התורה היא מציאות העולם בפועל.

* * *

(77) לקו"ש חלק ה' תולדות ב'.

(78) ועיין לקו"ש ויחי תנש"א, אשר שם מוסבר שהתורה היא מנהלת את העולם, ומאחר ובעולם נדמה להם שמת" במילא זהו רצון הקב"ה, וע"פ תורה היו צריכים לקבור את יעקב אבינו וכו'. אך באמת אין סתירה, מאחר ובעניננו מדובר במצב בו התורה מגדירה דבר למרות המציאות בעולם, משא"כ בנוגע ליעקב אבינו שבשעת מעשה לא הייתה אף 'הגדרה תורנית' למצב, ובמילא המתבקש ע"פ תורה הי' לקבור ולחנות (לפי המבואר בשיחה שם), ויש להאריך.

(79) ע"ד לשון כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (לגב' גאולה כהן ביחידות בשנת תשכ"ה): "למדתי פיזיקה בסורבון, אני מכיר יודע ומאמין בחוקי הפיזיקה, ובאותה אמונה פיזית פשוטה אני מאמין במשיח שהוא יהיה בשר ודם ממש שאפשר לנגוע בו למשש אותו וללכת אחריו. הוא יבוא".

(80) מציין שם בהערה יחי' לדברי הרמב"ן הנ"ל.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משיח יקום לתחי'?

נכתב ביאור נפלא ע"פ דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע למשיח דדורנו שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", וכן ע"פ הלכה מדוע לא קשה מידי מהרמב"ם "או שנהרג". והנה לאחר זאת נכתב שם: או באופן נוסף, ונתבאר ע"פ דיוק, אשר מיתה רגילה לשיטת הרמב"ם אינה פוסלת את עובדת היותו משיח אלא רק הריגה באופן בלתי טבעי. וע"פ זה ביארו המקומות שהמשיח יקום לתחי'.

אך יש לומר (מבלי להיכנס לעצם הדיוק מהרמב"ם), אשר אין להביא זה כשיטה להלכה למעשה מאחר וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אומר מפורש אשר אין הדבר כן מאחר וכנ"ל, דעת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א⁸¹ אשר מאחר ולשיטת הרמב"ם תחילת פעולתו של משיח הינה עוד קודם תחיית המתים גם התחי' המוקדמת, – "יעמוד מלך" – בזמן הגלות, ולשיטת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א זהו המשיח שיהי' "נשיא להם לעולם" – נצחי⁸², ולכן מופרך לומר שמדברי הרמב"ם⁸³ ניתן ללמוד "משיח מן המתים" הפוך מהאופן שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לומד ברמב"ם – שהמשיח יהי' נצחי עוד מזמן הגלות.

כלומר, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מביא את דעת הרמב"ם (שפעולת המשיח מתחילה בזמן הגלות), ואת הפסוק "ועבדי דוד נשיא להם לעולם" (שהמשיח יהי' נצחי), כחטיבה אחת, ובמילא לא ניתן לחלק ביניהם.

(דאם לא כן הכרח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אינו, שהרי מכריח שדוד המלך אינו יכול להיות המשיח מאחר והוא לא "לעולם" ומשיח הינו "לעולם" עוד קודם תחיית המתים המוקדמת, ולפי ביאור הנ"ל אפשר לטעות ולומר שדוד המלך יכול להיות המשיח⁸⁴).

* * *

"נגלה נכסה נגלה"

ועוד נכתב שם, אשר (משיח מן המתים) הא גופא מסימני משיח, אשר כתוב שמשיח הינו "נגלה נכסה נגלה"⁸⁵.

וככל הנראה שורש הטעות הינו בהבנת הביטוי "נכסה" אשר יש הטועים ומפרשים זאת כענין של מיתה.

והנה בשורש הלשון "נכסה" מצינו אף על דברים וענינים שמצד עצמם לא קורה בהם שום שינוי או 'כיסוי' פיזי.

(81) לקו"ש ויגש תנש"א (חל"ה), הערה 6.

(82) ובמילא הוא לא יקום בתחיית המתים.

(83) וראה תירוץ כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שם מהמקורות שמזכירים אשר יכול להיות משיח מן המתים – כגון דוד (שזו היא ההוכחה של 'אברבנל' לכך שהמשיח יהי' מן הקמים בתחייה), אשר נשמת "משיח מן המתים" תתלבש ב"משיח הנצחי", ולא קשיא מידי.

(84) ואין לתרץ דהכוונה ברמב"ם היא רק שמשיח צריך להיות בזמן קודם הגאולה ואז יכול למות, כנ"ל.

(85) בענין זה גופא ראה לקו"ש חלק ט' הערה 74 בשוה"ג.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לכל לראש מה שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אומר בנוגע ל"גילוי וכיסוי הלבנה", וזלה"ק⁸⁶: "כשהלבנה הולכת ומתמעטת, ועד שמתכסה ונעלמת לגמרי". הנה מצינו מקום אשר נאמר בו הלשון 'כיסוי' ו'העלם', והרי אין דבר המכסה את הלבנה כאשר היא איננה גלוי, אלא העדר אור והתקרבות אל העצם.

ובכלל הדימוי הינו למשה רבינו אשר בעת העלמותו (למדין) אינו מת ולא התכסה בשום כיסוי, ובכל זאת הלשון היא 'נכסה'.

וכמו"כ מצינו בדברי חז"ל עצמם, שכאשר הביאו ענין זה קראו לכך בלשונות משתנים כהחת"ס⁸⁷: "וזה נסיון גדול שנעלם הגואל . . . וכן יהי' בימי משיח צדקנו יהי' נעלם אחר ההתגלות" – תקופה זו היא העלם.

וכיון דאתינן להכי, יש לבאר ע"פ דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תקופת העלם המשיח כיום, שהעלם וכיסוי המשיח הוא כדמיון העלם וכיסוי הלבנה:

ב'דבר מלכות' חיי שרה⁸⁸ מקשר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את ה'לבנה' (ספירת המלכות) למשיח (ספירת המלכות) בהקשר ש"עתידיהם להתחדש כמותה", וזלה"ק: "משה מצ"ע ענינו (בעקר) חכמה. . משיח מצד עצמו, ענינו (בעקר) מלכות – "יעמוד מלך מבית דוד".

ויש לומר, שזהו ע"ד החילוק בין מעלת המשפיע (חכמה, ראש הספירות) ומעלת המקבל (מלכות), ע"ד החילוק בין אור השמש (משפיע) ואור הלבנה (מקבל, מלכות, הקשור עם דוד מלכא משיחא)."

ושם בהערה 84: "כמודגש בזה שאומרים בנוסח קידוש לבנה "דוד מלך ישראל חי וקיים" שנמשל ללבנה "ועתיד להתחדש כמותה", וכנסת ישראל תחזור להתדבק בבעלה שהוא הקב"ה דוגמת הלבנה המתחדשת עם החמה, כמ"ש "שמש ומגן ה' כו". עכלה"ק.

ועל אופן התחדשות וגילוי הלבנה מסביר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פעמים רבות לאורך כל שיחות ה'דבר מלכות', ומהם⁸⁹: "ובעומק יותר – בסגנון דתורת הקבלה והחסידות: לבנה – קאי על ספירת המלכות, ש"לית לה מגרמה כלום", ומקבלת אורה מהחמה, בחי' ז"א, "שמש הוי", שממנו נמשך הגילוי בשם אלקים, "שמש ומגן הוי" אלקים".

ועפ"ז, השינויים באור הלבנה באופן קבלת אור החמה מורים על אופן ההמשכה והגילוי דשם הוי' בשם אלקים, ולעתיד לבוא, שתתמלא פגימת הלבנה, ולא יהי' בה שום מיעוט ויהי' אור הלבנה כאור החמה, יהי' שלימות היחוד והגילוי דשם הוי' בשם אלקים, "הוי" הוא האלקים".

"ויש לומר, שב"קידוש לבנה" (לאחרי שהולכת ומתמעטת וחוזרת ומתחדשת) נרמז כללות מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות (מיעוט הלבנה) שע"ז באים להגאולה האמיתית והשלימה (חידוש הלבנה), שהכוונה בזה היא לעשות לו ית' דירה בתחתונים, שגם בעולם התחתון שאין תחתון ממנו בענין הסתר אורו ית', מצד בריאתו ע"י שם אלקים (ע"ד מיעוט

(86) 'דבר מלכות' וישלח ס"ג (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 156).

(87) תורת משה פ' שמות ה, כב.

(88) סה"ש תשנ"ב ח"א ס"י.

(89) 'דבר מלכות' נח ס"א (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 67).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ופגימת הלבנה), יומשך ויתגלה אורו ית', שם הוי', שהוא שם העצם, שנעשה דירה לו ית', דירה לעצמותו, ועי"ז נעשה "נייחא דרוחא", כיון שנשלם רצונו של הקב"ה שנתאוה להיות לו דירה בתחתונים. "עכ"ל.

כלומר, כל השינויים שישנם באור הלבנה הם כתוצאה מאופן המשכת האור האלוקי ברוחניות העניינים, והעבודה כיום היא לפעול את גילוי העצם – דירה בתחתונים.

ובעצם הגילוי והכיסוי של הלבנה מוסבר שזה תלוי ב'עצם' ו'גילוי'⁹⁰: "העילוי דמולד הלבנה (בר"ח) לגבי מילוי ושלמות הלבנה (בט"ו) – שמילוי ושלמות הלבנה הוא בנוגע להאור (בחי' הגילויים), היינו, שמיום ליום הולך וניתוסף באור הלבנה עד לשלמות האור, משא"כ המעלה דמולד הלבנה היא (לא בנוגע להאור, כיון שזה עתה מתחילה להאיר, אלא) בנוגע למציאותה (עצם שלמעלה מגילויים), שלאחרי ההעלם בתכלית ברגע שלפני המולד, מתחדשת ומתגלה מציאותה של הלבנה; אלא שמציאות זו (העצם שלמעלה מגילויים) נמשכת ובאה בפועל ובגלוי בהתגלות אור הלבנה מיום ליום עד למילוי ושלמות הלבנה (שגם בבחי' הגילויים נמשך וחודר העצם)".

וכן⁹¹: "ובעומק יותר: הכלל שהעצם הוא בהעלם והאור הוא בגילוי, הוא, ביחס להזולת, שכיון שאינו יכול לקבל העצם אלא הארה ממנו בלבד, לכן קורא לההארה "אור", ולהעצם "העלם" (חושך); אבל ביחס להעצם ה"ז להיפך – שההארה היא חושך לגבי העצם שהוא ה"אור".

ומזה מובן שהצורך במיעוט האור כדי להתקרב להעצם אינו אלא כל זמן שנשאר בגדר של מציאות בפ"ע (זולת) שאינו יכול לקבל את העצם (שנשאר ב"העלם"), אבל, כשמתאחד עם המשפיע ועד לאופן שנעשה כמו המשפיע, שאין ביניהם יחס של משפיע ומקבל, אלא שניהם שווים ("והי' אור הלבנה כאור החמה"), אזי העצם הוא בהתגלות.

ועפ"ז י"ל שמיעוט האור בחציו השני של החודש אינו אלא מיעוט בדרגא של "אור" (הארה בלבד) מפני הקירוב להעצם שלמעלה מהארה, אבל, לא מיעוט בהגילוי (כיון שהעצם בא ומוסיף בהתגלות), שלכן, הולך וניתוסף בהמנין (שמורה ומדגיש התגלות הדבר) דימי החודש (ט"ז, י"ז, י"ח וכו') ע"י בני", כיון שהולך וניתוסף בהתגלות העצם (שלמעלה מהתגלות האור). עכ"ל ק.

כלומר, כיסוי הלבנה – המשול לגילוי וכיסוי של משיח – אינו מורה על שינוי בלבנה (במשיח) כלל אלא רק מצד כך שהגילויים הם למעלה מכלי המקבל, ובזמן שהלבנה אינה נראית זהו מחמת ש"העצם מתגלה" אבל לא בשייכות לגילוי, ובמילא בגאולה האמיתית והשלימה כשתיהי' התאחדות מושלמת בין ה'משפיע' ל'מקבל' במילא העצם יהי' גם בגילוי הנראה ועוד יותר מזה – "והי' אור הלבנה כאור החמה".

* * *

"ובפשטות, שברגע זה ממש פותחים את העיניים ורואים שמשח צדקנו נמצא עמנו בביהכ"נ ובבהמ"ד זה, בשר ודם, נשמה בגוף, למטה מעשרה טפחים".

(90) 'דבר מלכות' תולדות ס"ט (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 129), עיין שם בארוכה.

(91) 'דבר מלכות' וישלח ס"ה (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 158), עיין שם בארוכה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

(התוועדות תשד"מ ח"ד עמ' 2213)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

**"ואם שכלו ודעתו מבולבלים ובחשיכה
יתהלכו בעבודת ה' בקושי יוכל לראות
את האור כי טוב הגנוז בספרים אף כי
מתוק האור לעניים ומרפא לנפש"
(הקדמת המלקט, ספר התניא)**

לע"נ

**הת' אשר ע"ה בן – יבלחט"א – הרב ישראל שיחי'
הרשקוביץ**

נלב"ע כ"ח סיון ה'תשפ"ד

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

החוברת מוקדשת לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אבי"ר

* * *

לזכות

תלמידי התמימים

שיקויימו בהם ברכות ודרישות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
וימלאו תפקידם בשלימות בלימוד בשקידה
והתמדה
של תורה תמימה – נגלה וחסידות ועבודה שבלב,
וימשיכו להפיץ את בשורת הגאולה וזהות הגואל,
מתוך הרחבה בגשם ורוח – מתוך ביטול מוחלט
להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

**יחי אדונינו מורינו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד**

* * *

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!